

Î N C H E I E R E

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Harcenco Vadim,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Harcenco Vadim împotriva Oficiului Stării Civile Edineț, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, prin care s-a respins apelul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Harcenco Vadim și s-a menținut hotărârea Judecătoria Edineț din 20 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 14 noiembrie 2016, Harcenco Vadim a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului Stării Civile Edineț, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, împreună cu soția Harcenco Svetlana și fiica XXXX au locuit în regiunea din stînga Nistrului.

Indică că, revenind în orașul Edineț, a depus o cerere cu actele anexate ale fiicei XXXX, pentru a-și continua studiile la liceul "Suhomlinschi" din orașul Edineț, însă actele nu au fost primite, deoarece la studii se înmatriculează doar în baza certificatului de naștere eliberat de autoritățile Republicii Moldova.

Specifică că, certificatul de naștere al fiicei XXXX, născută la XXXX este eliberat de Oficiul Stării Civile Tiraspol.

Menționează că în acest sens s-a adresat Oficiului Stare Civilă Varnița pentru eliberarea certificatului de naștere a fiicei XXXX, la care a primit refuz.

Reclamantul Harcenco Vadim solicită constatarea faptului nașterii copilului XXXX, la XXXX de la părinții Harcenco Svetlana XXXX, anul nașterii XXXX și Harcenco Vadim XXXX, anul nașterii XXXX, conform adeverinței de naștere eliberată de Oficiul Stare Civilă Tiraspol cu nr. 541 din 01 iunie 2005.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 20 februarie 2017, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Harcenco Vadim împotriva Oficiului Stării Civile Edineț, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Harcenco Vadim și s-a menținut hotărârea Judecătorei Edineț din 20 februarie 2017.

La 21 septembrie 2017, avocatul Odobescu Ghenadie a depus în interesele lui Harcenco Vadim cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, se constată o aplicare a dublelor standarde, care nu sunt prevăzute de lege, din partea oficiilor stare civilă din Republica Moldova.

Astfel, legislația prevede că duplicatele actelor de stare civilă se eliberează doar în caz de deteriorare sau pierdere a certificatului de stare civilă. În acest caz, oficiul de stare civilă identificând actul de stare civilă respectiv, eliberează un nou certificat cu inscripția "Duplicat".

Deci, acest fapt confirmă că organele de stare civilă constituționale recunosc de facto actele de naștere a copiilor care sunt născuți în regiunea transnistreană.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 15 august 2017 a fost expediată în adresa părților la 15 septembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 18608 (f. d. 117).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 septembrie 2017 în termen.

La 27 octombrie 2017 adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La rândul său, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Harcenco Vadim, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Harcenco Vadim, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Alte argumente invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, dar nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Harcenco Vadim.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), c), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Harcenco Vadim, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva